

Arrest

nr. 268 161 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X en X,
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X,
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers' ouders dienden op 20 januari 2021 namens hun kinderen, X., X., X. en X., begeleide minderjarige vreemdelingen, een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 augustus 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 31 augustus 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoeker, X., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/01/2021
Overdracht CGVS: 26/01/2021*

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) werden in uw hoofde gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 1 april 2021 van 9u16 tot 9u32, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.

Uw beide ouders werden een tweede maal gehoord op het CGVS op 17 juni 2021 van 13u12 tot 16u31, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Herssens loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw ouders over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Jaji etnie. U bent geboren op 13 maart 2017 in Sadfed, Duitsland.

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 21 oktober 2015. Zij verklaart uit Gal Libah afkomstig te zijn en problemen te hebben met Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 8 december 2016. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België en dient in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Op 4 december 2017 wordt zij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient zij een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 23/01/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die in het kader van haar eerdere verzoek afgelegd werden. Op 31 januari 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar tweede verzoek. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2018. Uw moeder dient vervolgens een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd ze op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw moeder een derde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 12/11/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar derde verzoek. Zij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2019. Uw moeder dient vervolgens in Duitsland een verzoek in. In kader van de Dublinverordening werd ze in juli 2020 naar België gebracht.

Op 14 juli 2020 dient uw moeder een vierde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 16/10/2020) blijkt dat zij vasthoudt aan haar verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 29 oktober 2020 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek. Zij dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) een beroep in op 2 december 2020. Tot op heden werd er nog geen arrest geveld door de RvV.

Uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient op 1 juni 2015 een eerste verzoek in bij de DVZ. Hij verklaart zijn hele leven in Mogadishu gewoond te hebben, te behoren tot de minderheidsclan Jaji en dat hij een vrees voor vervolging heeft vanwege Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 30 september 2016. Op 2 november 2016 gaat uw vader in beroep tegen deze beslissing. De RvV bevestigt de beslissing van het CGVS op 28 maart 2017 in haar arrest (arrestnr. 184.580).

Uw vader verlaat België in december 2016 en dient in Duitsland een verzoek in. Op 4 december 2017 wordt hij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient uw vader een tweede verzoek in bij de DVZ. Hij steunt zijn verzoek op de elementen die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek en dat hij zijn kinderen niet in Mogadishu

wil laten opgroeien omdat zij niet naar school zullen kunnen gaan, zij soldaten en wapens te zien zullen krijgen en dat er op elk moment een aanslag kan gebeuren. Het CGVS beslist op 31 januari 2018 tot de weigering van de inoverwegingname van zijn tweede verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

In december 2017 verlaat uw vader België en dient uw vader een tweede verzoek in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd hij op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw vader een derde verzoek in bij de DVZ. Uw vader verklaart dat hij zijn kinderen niet kan meenemen naar een land waar aanslagen plaatsvinden. Verder steunt hij zijn verzoek op zijn verklaringen in kader van zijn eerdere verzoeken. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn derde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat opnieuw België. Uw vader wil opnieuw een verzoek indienen in Duitsland, maar werd teruggestuurd naar België.

Op 14 juli 2020 dient uw vader een vierde verzoek in bij de DVZ. Uw vader stelt dat hij niet met zijn gezin naar Somalië kan terugkeren omwille van veiligheidsredenen en dat zijn kinderen er geen onderwijs zullen kunnen genieten, dat ze lid zullen worden van Al Shabaab of in de criminaliteit zullen terechtkomen. Op 29 september 2020 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vierde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat België niet en dient op 20 januari 2021 een vijfde verzoek in. Hij stelt dat er problemen zijn tussen zijn familie en de familie van zijn echtgenote, uw moeder, omdat hij tot een minderheidsclan behoort. Hij verklaart verder dat de ex-man van uw moeder ermee dreigt zowel hem als uw moeder te doden. Op 10 maart 2021 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vijfde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 januari 2021 dienen uw ouders een verzoek voor internationale bescherming in hoofde van hun 4 kinderen in. Uw ouders verklaren dat de familie van uw moeder jullie naar het leven staat omdat zij gehuwd is met iemand van een minderheidsclan. De familie van uw moeder en haar ex-man hebben het huis van de tante van uw vader aangevallen terwijl zijn zoon uit een eerder huwelijk daar verbleef. De tante van uw vader en zijn zoon zijn in januari 2021 naar Harardheere gevlucht. Daarnaast uiten uw ouders de vrees dat Al Shabaab jullie zal rekruteren.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming leggen uw ouders een uittreksel uit het geboorteregister en een attest psychologische opvolging m.b.t. uw moeder neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werden uw moeder, I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), als uw voogden in uw hoofde gehoord door het CGVS gezien uw zeer jonge leeftijd.

Uw moeder legt in kader van het huidige verzoek een attest van psychologische opvolging neer (dd. 27/03/2021). Hierin wordt gesteld dat zij een grote psychische kwetsbaarheid kent en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. Uit het attest blijkt echter niet dat zij moeilijkheden zou ondervinden bij deelname aan de asielprocedure. Daarenboven verklaarde zij in het kader van haar derde en vierde verzoek voor de DVZ dat er volgens haarzelf geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). De DVZ oordeelde dan ook beide malen dat zij geen procedurele noden heeft (Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X).

Bovendien blijkt uit het geheel van haar verklaringen voor het CGVS dat uw moeder over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/10/2016 I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) (verder notities CGVS moeder)). Verder wordt nog opgemerkt dat de raadsheer van uw moeder in het kader van het verzoekschrift dat tegen de beslissing tot weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek die door het CGVS genomen werd op 29 oktober 2020 geen melding maakt van enige psychologische problemen van uw moeder, maar pas per aanvullende nota op 31 maart 2021 melding maakt van een verhoogde psychologische kwetsbaarheid en hetzelfde attest indient (informatie beschikbaar in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder en uw vader doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt hebben dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw ouders uiten in uw hoofde een vrees voor de familie van uw moeder en haar ex-man omdat zij gehuwd is met een lid van een minderheidsclan (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/06/2021 (verder notities CGVS), p. 5-6 + p. 13-14 + p. 21 + p. 27-28).

Aangaande de vrees voor vervolging door de familie van uw moeder en haar ex-man dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw moeder in het kader van haar vier verzoeken om internationale bescherming geen enkele verklaringen heeft afgelegd omtrent een vrees voor haar eigen familie, noch dat haar familie niet akkoord ging met haar huidige huwelijk (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), hoewel zij steeds verklaarde contact te hebben met haar familie. Uw moeder legt in het kader van haar vier verzoeken enkel verklaringen af waaruit blijkt dat zij een vrees heeft voor Al Shabaab, wat door het CGVS ongeloofwaardig werd gevonden. Hiermee geconfronteerd, verklaart uw moeder "Ik dacht dat het een familieprobleem was en dat het wel zou gaan bedaren, maar het is erger geworden dan het was" (notities CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom uw moeder daar niet eerder over gesproken heeft, verklaart zij "Mijn voornaamste probleem nu en waarom ik het nu aanhaal is omdat de grote bedreiging uitkomt van mijn ex-man en mijn familieprobleem," om daarna te verklaren dat de problemen nu verergerd zijn en dat zij niet wist dat het zo'n situatie (de aanval op het huis van de tante van uw vader) zou kunnen worden en dat zij het ook niet meer kan rechtzetten.

Vervolgens dient ook opgemerkt dat uw vader de vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie pas in 2021 aanhaalt in het kader van zijn vijfde verzoek, hoewel de problemen tussen beide families reeds zouden begonnen zijn in 2016 (notities CGVS, p. 6 + p. 12 + p. 21). Inzake de door uw vader aangehaalde vrees in het kader van zijn vijfde verzoek, oordeelde het CGVS in haar beslissing (dd. 10/03/2021) reeds: "U brengt daarnaast een aantal nieuwe verklaringen aan die geen verband houden met uw vorige verzoeken. Het gaat hierbij over een aantal problemen die ontstaan zijn door uw huwelijk met uw huidige echtgenote. U beweert nu dat uw schoonfamilie niet akkoord ging met uw huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoort en ermee dreigt u, uw echtgenote en uw kinderen te doden bij terugkeer. Uw schoonfamilie kwam in januari 2021 naar het huis waar uw zoon H. met zijn grootmoeder, de moeder van uw ex-vrouw, verbleef, en daarbij werden deuren en ramen vernietigd. De grootmoeder vluchtte met uw zoon naar Harardhere (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16 en 22). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk of begin van bewijs voorlegt (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16). Daarnaast zijn uw verklaringen over de nieuwe feiten bijzonder vaag. U legt immers niet duidelijk uit wat er precies is gebeurd tijdens het incident, welke leden van de schoonfamilie hierbij betrokken waren en wat er aan het incident voorafging. Logischerwijze zou er worden verwacht dat dit incident zeker niet het beginpunt vormt van een familievetete maar veeleer een gevolg is daarvan en het dus geen op zich staand feit is, maar een gebeurtenis waar andere incidenten, ruzies of discussies aan voorafgingen. U schetst in dit verzoek geen enkel beeld van het verloop van deze familiale problemen en ook in uw vorige verzoeken meldde u geen zaken die ook maar enigszins op het ongenoegen wezen van de schoonfamilie met uw huwelijk. En dit terwijl u al sinds 2016 gehuwd bent met uw echtgenote en zowel u als zij altijd in contact bleven met uw eigen families (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23; DVZ Volgend Verzoek dd. 12.11.2018, punt 15, 18, 20, 22; zie ook DVZ verklaringen echtgenote, toegevoegd aan het administratief dossier). Dezelfde vaststellingen worden gemaakt voor wat betreft uw

verklaringen over de ex-man van uw vrouw. U specificeert niet wanneer de ex-man u en uw vrouw met de dood bedreigde. Wel moet worden vastgesteld dat u of uw vrouw nooit eerder melding maakten van de ex-man of het feit dat de ex-man u bedreigde (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23). Gezien het gebrek aan begin van bewijs, het feit dat de problemen omtrent uw huwelijk bijna vier jaar na datum opduiken en u zelf bijzonder vage verklaringen hierover aflegt, kan het CGVS niet anders dan besluiten dan dat het om blote beweringen gaat. Uw verklaringen over de nieuwe feiten tonen niet aan dat u nood hebt aan internationale bescherming" (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Uw vader diende geen beroep in tegen deze beslissing, bijgevolg staat de beoordeling van dit verzoek vast.

Aan uw vader gevraagd naar de reden dat hij pas in januari 2021, in het kader van zijn vijfde verzoek, melding maakt van de problemen met zijn schoonfamilie – hoewel de familie van uw moeder boos is sinds het huwelijk van uw ouders (notities CGVS, p. 21) en er sinds het huwelijk geen vrede is tussen beide families (notities CGVS, p. 12), sinds 2016 (notities CGVS, p. 6) – verklaart hij de hele tijd geprobeerd te hebben om het opgelost te krijgen, maar dat het niet gelukt is (notities CGVS, p. 28). Gevraagd naar de reden dat hij tijdens zijn verzoek enkele maanden na het huwelijk niets verteld heeft over de bedreigingen, verklaart hij "We hebben het veel te licht opgenomen. Ik was ervan overtuigd dat dit iets was wat opgelost raakte binnen de familie." Gevraagd hoe hij dat heeft proberen op te lossen, verklaart uw vader zijn ooms gestuurd te hebben. Gevraagd naar de reden dat zijn ooms tot 4 jaar na het huwelijk gewacht hebben om met de familie van uw moeder te gaan praten, verklaart hij dat er "gewoon enkel bedreiging en belediging" was, maar dat ze nu geweld gebruiken, zonder dat hij een verklaring geeft waarom er pas na 4 jaar een gesprek tussen beide families plaats had. Daarenboven legt uw vader tegenstrijdige verklaringen af over de reden dat zijn familie pas in december 2020 met de familie van uw moeder ging praten. Eerst verklaart uw vader immers dat zijn ooms bang waren en niet durfden te gaan praten, om even later te verklaren dat "iedereen druk bezig was" (notities CGVS, p. 22), zonder dat hij kan uitleggen waarom geen andere personen dan een gesprek zijn aangegaan met zijn schoonfamilie. Bovendien legde uw vader in het kader van zijn vijfde verzoek geen verklaringen af aangaande dit gesprek tussen zijn ooms en de familie van uw moeder (Verklaring Volgend Verzoek dd. 23/02/2021 van S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/W, vragen 13-23).

De geloofwaardigheid van de door uw ouders geuite vrees wordt verder aangetast doordat uw vader uitermate weinig interesse toont in de familie van uw moeder en uitermate weinig weet over de exman van uw moeder, nochtans de persoon die zowel hem als uw moeder bedreigt (notities CGVS, p. 25-28). Immers, uw vader kent de naam van deze persoon niet, weet niet hoelang uw moeder gehuwd was met deze man en weet niet waar hij gestationeerd is als lid van de veiligheidstroepen. Bovendien weet uw vader niet of uw moeder nog contact heeft met iemand in Somalië, omdat "je moeilijk de hele tijd naast haar kan staan om te kijken." Gevraagd waarom uw ouders niet met elkaar praten over de bedreigingen, verklaart uw vader dat uw moeder al veel problemen heeft en dat zij beiden angstig zijn. Ook uw moeder toont weinig interesse in de gebeurtenissen in Somalië, zo weet zij niet waar de tante van uw vader en zijn zoon heen gevlucht zijn na de aanval op hun woning (notities CGVS, p. 11-12) en kent zij de naam van deze tante niet (notities CGVS, p. 7 + p. 12). Uw ouders tonen weinig interesse in de problemen die aan de grondslag liggen van hun vrees voor vervolging uwentwege in Somalië.

Bovendien konden er reeds in het kader van het eerste verzoek van uw moeder vragen gesteld worden bij de beweemde activiteiten voor de Somalische autoriteiten van haar voormalige echtgenoot (beslissing toegevoegd in uw administratieve dossier). In het kader van de huidige procedure verklaart uw moeder daarenboven dat haar ex-man al militair was op het moment van hun huwelijk (notities CGVS, p. 9), terwijl zij in het kader van haar eerste verzoek voor het CGVS verklaarde dat deze man niets deed, werkloos was op het moment van het huwelijk in januari 2014 (notities CGVS moeder, p. 12-13 + p. 16) en dat hij in juni 2015 bij het leger ging (notities CGVS moeder, p. 17). Dit tast de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders aangaande de bedreigingen door de ex-man van uw moeder nog verder aan.

Uw vader gevraagd naar de contacten tussen hem en zijn zoon H. gedurende het laatste jaar, verklaart uw vader dat zijn zoon hem alleen spreekt over de Koranschool waar hij les volgde (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat H. hem het afgelopen jaar nog allemaal gezegd heeft, legt uw vader verklaringen af aangaande het gebrek aan documenten en dat hij H. daardoor niet naar Europa kan halen. Gevraagd wat zijn tante hem gedurende het laatste jaar zoal verteld heeft, verklaart uw vader niet dat beide personen spreken over de problemen tussen beide families, hoewel hij verklaart stress te hebben door de problemen met de ex-man van zijn vrouw. Het is echter niet aannemelijk dat uw vader met zijn tante of zijn zoon niet zou gesproken hebben over de aanval op de woning. Bovendien blijkt uit de diverse volgende verzoeken

van uw beide ouders niet dat zij met hun familie praten over de problemen die aan de grondslag liggen van hun verzoek tot internationale bescherming uwentwege (zie supra).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw ouders met betrekking tot de problemen tussen de families van uw ouders.

Aangaande een door uw ouders aangehaalde vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 13-14 + p. 27-28) wordt opgemerkt dat het CGVS hieromtrent reeds in het kader van de vorige verzoeken van uw ouders besloot dat deze vrees puur hypothetisch is (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Uw ouders blijven wederom zeer vaag en weten geen persoonlijke vrees uwentwege aannemelijk te maken.

Uw moeder legt een attest van een psychologische opvolging (dd. 27/03/2021) neer. De psycholoog verklaart dat uw moeder een verhoogde psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. De psycholoog stelt verder dat uw moeder niet alleen psychologische hulp vraagt, maar ook hulp omtrent het dagelijkse leven in het opvangcentrum. Verder stelt de psycholoog dat uw moeder haar land ontvlucht is omwille van doodsb bedreigingen – welke reeds in het kader van haar eerste verzoek als niet geloofwaardig werden bevonden – en dat zij actueel niet kan terugkeren omdat haar huwelijk met uw vader niet aanvaard wordt omwille van etnische redenen. Dit gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uw beide ouders. Uit het advies blijkt dat uw moeder psychologische problemen heeft, maar het behoort niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat zij psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het door uw ouders neergelegde uittreksel uit het Duitse geboorteregister kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/07/2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw vader uit Mogadishu afkomstig is (o.m. notities CGVS, p. 11 + notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 19/08/2016 S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), p. 3 + Diverse Verklaringen Volgend Verzoeken voor de DVZ).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte

moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg. Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Uw ouders laten na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar uw ouders werden verstuurd op 9 juli 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoeker, S.S.S., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/01/2021
Overdracht CGVS: 26/01/2021*

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) werden in uw hoofde gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 1 april 2021 van 9u16 tot 9u32, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.

Uw beide ouders werden een tweede maal gehoord op het CGVS op 17 juni 2021 van 13u12 tot 16u31, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Herssens loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw ouders over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Jaji etnie. U bent geboren op 11 maart 2018 in Suhl, Duitsland.

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 21 oktober 2015. Zij verklaart uit Gal Libah afkomstig te zijn en problemen te hebben met Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 8 december 2016. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België en dient in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Op 4 december 2017 wordt zij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient zij een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 23/01/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die in het kader van haar eerdere verzoek afgelegd werden. Op 31 januari 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar tweede verzoek. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2018. Uw moeder dient vervolgens een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd ze op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw moeder een derde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 12/11/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar derde verzoek. Zij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2019. Uw moeder dient vervolgens in Duitsland een verzoek in. In kader van de Dublinverordening werd ze in juli 2020 naar België gebracht.

Op 14 juli 2020 dient uw moeder een vierde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 16/10/2020) blijkt dat zij vasthoudt aan haar verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 29 oktober 2020 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek. Zij dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) een beroep in op 2 december 2020. Tot op heden werd er nog geen arrest geveld door de RvV.

Uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient op 1 juni 2015 een eerste verzoek in bij de DVZ. Hij verklaart zijn hele leven in Mogadishu gewoond te hebben, te behoren tot de minderheidsclan Jaji en dat hij een vrees voor vervolging heeft vanwege Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 30 september 2016. Op 2 november 2016 gaat uw vader in beroep tegen deze beslissing. De RvV bevestigt de beslissing van het CGVS op 28 maart 2017 in haar arrest (arrestnr. 184.580).

Uw vader verlaat België in december 2016 en dient in Duitsland een verzoek in. Op 4 december 2017 wordt hij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient uw vader een tweede verzoek in bij de DVZ. Hij steunt zijn verzoek op de elementen die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek en dat hij zijn kinderen niet in Mogadishu wil laten opgroeien omdat zij niet naar school zullen kunnen gaan, zij soldaten en wapens te zien zullen

krijgen en dat er op elk moment een aanslag kan gebeuren. Het CGVS beslist op 31 januari 2018 tot de weigering van de inoverwegingname van zijn tweede verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

In december 2017 verlaat uw vader België en dient uw vader een tweede verzoek in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd hij op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw vader een derde verzoek in bij de DVZ. Uw vader verklaart dat hij zijn kinderen niet kan meenemen naar een land waar aanslagen plaatsvinden. Verder steunt hij zijn verzoek op zijn verklaringen in kader van zijn eerdere verzoeken. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn derde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat opnieuw België. Uw vader wil opnieuw een verzoek indienen in Duitsland, maar werd teruggestuurd naar België.

Op 14 juli 2020 dient uw vader een vierde verzoek in bij de DVZ. Uw vader stelt dat hij niet met zijn gezin naar Somalië kan terugkeren omwille van veiligheidsredenen en dat zijn kinderen er geen onderwijs zullen kunnen genieten, dat ze lid zullen worden van Al Shabaab of in de criminaliteit zullen terechtkomen. Op 29 september 2020 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vierde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat België niet en dient op 20 januari 2021 een vijfde verzoek in. Hij stelt dat er problemen zijn tussen zijn familie en de familie van zijn echtgenote, uw moeder, omdat hij tot een minderheidsclan behoort. Hij verklaart verder dat de ex-man van uw moeder ermee dreigt zowel hem als uw moeder te doden. Op 10 maart 2021 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vijfde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 januari 2021 dienen uw ouders een verzoek voor internationale bescherming in hoofde van hun 4 kinderen in. Uw ouders verklaren dat de familie van uw moeder jullie naar het leven staat omdat zij gehuwd is met iemand van een minderheidsclan. De familie van uw moeder en haar ex-man hebben het huis van de tante van uw vader aangevallen terwijl zijn zoon uit een eerder huwelijk daar verbleef. De tante van uw vader en zijn zoon zijn in januari 2021 naar Harardheere gevlucht. Daarnaast uiten uw ouders de vrees dat Al Shabaab jullie zal rekruteren.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming leggen uw ouders een uittreksel uit het geboorteregister en een attest psychologische opvolging m.b.t. uw moeder neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werden uw moeder, I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), als uw voogden in uw hoofde gehoord door het CGVS gezien uw zeer jonge leeftijd.

Uw moeder legt in kader van het huidige verzoek een attest van psychologische opvolging neer (dd. 27/03/2021). Hierin wordt gesteld dat zij een grote psychische kwetsbaarheid kent en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. Uit het attest blijkt echter niet dat zij moeilijkheden zou ondervinden bij deelname aan de asielprocedure. Daarenboven verklaarde zij in het kader van haar derde en vierde verzoek voor de DVZ dat er volgens haarzelf geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). De DVZ oordeelde dan ook beide malen dat zij geen procedurele noden heeft (Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). Bovendien blijkt uit het geheel van haar verklaringen voor het CGVS dat uw moeder over voldoende

cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/10/2016 I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) (verder notities CGVS moeder)). Verder wordt nog opgemerkt dat de raadsheer van uw moeder in het kader van het verzoekschrift dat tegen de beslissing tot weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek die door het CGVS genomen werd op 29 oktober 2020 geen melding maakt van enige psychologische problemen van uw moeder, maar pas per aanvullende nota op 31 maart 2021 melding maakt van een verhoogde psychologische kwetsbaarheid en hetzelfde attest indient (informatie beschikbaar in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder en uw vader doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt hebben dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw ouders uiten in uw hoofde een vrees voor de familie van uw moeder en haar ex-man omdat zij gehuwd is met een lid van een minderheidsclan (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/06/2021 (verder notities CGVS), p. 5-6 + p. 13-14 + p. 21 + p. 27-28).

Aangaande de vrees voor vervolging door de familie van uw moeder en haar ex-man dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw moeder in het kader van haar vier verzoeken om internationale bescherming geen enkele verklaringen heeft afgelegd omtrent een vrees voor haar eigen familie, noch dat haar familie niet akkoord ging met haar huidige huwelijk (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), hoewel zij steeds verklaarde contact te hebben met haar familie. Uw moeder legt in het kader van haar vier verzoeken enkel verklaringen af waaruit blijkt dat zij een vrees heeft voor Al Shabaab, wat door het CGVS ongeloofwaardig werd gevonden. Hiermee geconfronteerd, verklaart uw moeder "Ik dacht dat het een familieprobleem was en dat het wel zou gaan bedaren, maar het is erger geworden dan het was" (notities CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom uw moeder daar niet eerder over gesproken heeft, verklaart zij "Mijn voornaamste probleem nu en waarom ik het nu aanhaal is omdat de grote bedreiging uitkomt van mijn ex-man en mijn familieprobleem," om daarna te verklaren dat de problemen nu verergerd zijn en dat zij niet wist dat het zo'n situatie (de aanval op het huis van de tante van uw vader) zou kunnen worden en dat zij het ook niet meer kan rechtzetten.

Vervolgens dient ook opgemerkt dat uw vader de vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie pas in 2021 aanhaalt in het kader van zijn vijfde verzoek, hoewel de problemen tussen beide families reeds zouden begonnen zijn in 2016 (notities CGVS, p. 6 + p. 12 + p. 21). Inzake de door uw vader aangehaalde vrees in het kader van zijn vijfde verzoek, oordeelde het CGVS in haar beslissing (dd. 10/03/2021) reeds: "U brengt daarnaast een aantal nieuwe verklaringen aan die geen verband houden met uw vorige verzoeken. Het gaat hierbij over een aantal problemen die ontstaan zijn door uw huwelijk met uw huidige echtgenote. U beweert nu dat uw schoonfamilie niet akkoord ging met uw huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoort en ermee dreigt u, uw echtgenote en uw kinderen te doden bij terugkeer. Uw schoonfamilie kwam in januari 2021 naar het huis waar uw zoon H. met zijn grootmoeder, de moeder van uw ex-vrouw, verbleef, en daarbij werden deuren en ramen vernietigd. De grootmoeder vluchtte met uw zoon naar Harardhere (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16 en 22). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk of begin van bewijs voorlegt (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16). Daarnaast zijn uw verklaringen over de nieuwe feiten bijzonder vaag. U legt immers niet duidelijk uit wat er precies is gebeurd tijdens het incident, welke leden van de schoonfamilie hierbij betrokken waren en wat er aan het incident voorafging. Logischerwijze zou er worden verwacht dat dit incident zeker niet het beginpunt vormt van een familievetete maar veeleer een gevolg is daarvan en het dus geen op zich staand feit is, maar een gebeurtenis waar andere incidenten, ruzies of discussies aan voorafgingen. U schetst in dit verzoek geen enkel beeld van het verloop van deze familiale problemen en ook in uw vorige verzoeken meldde u geen zaken die ook maar enigszins op het ongenoegen wezen van de schoonfamilie met uw huwelijk. En dit terwijl u al sinds 2016 gehuwd bent met uw echtgenote en zowel u als zij altijd in contact bleven met uw eigen families (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23; DVZ Volgend Verzoek dd. 12.11.2018, punt 15, 18, 20, 22; zie ook DVZ verklaringen echtgenote, toegevoegd aan het administratief dossier). Dezelfde vaststellingen worden gemaakt voor wat betreft uw verklaringen over de ex-man van uw vrouw. U specificeert niet wanneer de ex-man u en uw vrouw met de dood bedreigde.

Wel moet worden vastgesteld dat u of uw vrouw nooit eerder melding maakten van de ex-man of het feit dat de ex-man u bedreigde (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23). Gezien het gebrek aan begin van bewijs, het feit dat de problemen omtrent uw huwelijk bijna vier jaar na datum opduiken en u zelf bijzonder vage verklaringen hierover aflegt, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat het om blote beweringen gaat. Uw verklaringen over de nieuwe feiten tonen niet aan dat u nood hebt aan internationale bescherming" (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Uw vader diende geen beroep in tegen deze beslissing, bijgevolg staat de beoordeling van dit verzoek vast.

Aan uw vader gevraagd naar de reden dat hij pas in januari 2021, in het kader van zijn vijfde verzoek, melding maakt van de problemen met zijn schoonfamilie – hoewel de familie van uw moeder boos is sinds het huwelijk van uw ouders (notities CGVS, p. 21) en er sinds het huwelijk geen vrede is tussen beide families (notities CGVS, p. 12), sinds 2016 (notities CGVS, p. 6) – verklaart hij de hele tijd geprobeerd te hebben om het opgelost te krijgen, maar dat het niet gelukt is (notities CGVS, p. 28). Gevraagd naar de reden dat hij tijdens zijn verzoek enkele maanden na het huwelijk niets verteld heeft over de bedreigingen, verklaart hij "We hebben het veel te licht opgenomen. Ik was ervan overtuigd dat dit iets was wat opgelost raakte binnen de familie." Gevraagd hoe hij dat heeft proberen op te lossen, verklaart uw vader zijn ooms gestuurd te hebben. Gevraagd naar de reden dat zijn ooms tot 4 jaar na het huwelijk gewacht hebben om met de familie van uw moeder te gaan praten, verklaart hij dat er "gewoon enkel bedreiging en belediging" was, maar dat ze nu geweld gebruiken, zonder dat hij een verklaring geeft waarom er pas na 4 jaar een gesprek tussen beide families plaats had. Daarenboven legt uw vader tegenstrijdige verklaringen af over de reden dat zijn familie pas in december 2020 met de familie van uw moeder ging praten. Eerst verklaart uw vader immers dat zijn ooms bang waren en niet durfden te gaan praten, om even later te verklaren dat "iedereen druk bezig was" (notities CGVS, p. 22), zonder dat hij kan uitleggen waarom geen andere personen dan een gesprek zijn aangegaan met zijn schoonfamilie. Bovendien legde uw vader in het kader van zijn vijfde verzoek geen verklaringen af aangaande dit gesprek tussen zijn ooms en de familie van uw moeder (Verklaring Volgend Verzoek dd. 23/02/2021 van S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/W), vragen 13-23).

De geloofwaardigheid van de door uw ouders geuite vrees wordt verder aangetast doordat uw vader uitermate weinig interesse toont in de familie van uw moeder en uitermate weinig weet over de exman van uw moeder, nochtans de persoon die zowel hem als uw moeder bedreigt (notities CGVS, p. 25-28). Immers, uw vader kent de naam van deze persoon niet, weet niet hoelang uw moeder gehuwd was met deze man en weet niet waar hij gestationeerd is als lid van de veiligheidstroepen. Bovendien weet uw vader niet of uw moeder nog contact heeft met iemand in Somalië, omdat "je moeilijk de hele tijd naast haar kan staan om te kijken." Gevraagd waarom uw ouders niet met elkaar praten over de bedreigingen, verklaart uw vader dat uw moeder al veel problemen heeft en dat zij beiden angstig zijn. Ook uw moeder toont weinig interesse in de gebeurtenissen in Somalië, zo weet zij niet waar de tante van uw vader en zijn zoon heen gevlucht zijn na de aanval op hun woning (notities CGVS, p. 11-12) en kent zij de naam van deze tante niet (notities CGVS, p. 7 + p. 12). Uw ouders tonen weinig interesse in de problemen die aan de grondslag liggen van hun vrees voor vervolging uwentwege in Somalië.

Bovendien konden er reeds in het kader van het eerste verzoek van uw moeder vragen gesteld worden bij de beweerde activiteiten voor de Somalische autoriteiten van haar voormalige echtgenoot (beslissing toegevoegd in uw administratieve dossier). In het kader van de huidige procedure verklaart uw moeder daarenboven dat haar ex-man al militair was op het moment van hun huwelijk (notities CGVS, p. 9), terwijl zij in het kader van haar eerste verzoek voor het CGVS verklaarde dat deze man niets deed, werkloos was op het moment van het huwelijk in januari 2014 (notities CGVS moeder, p. 12-13 + p. 16) en dat hij in juni 2015 bij het leger ging (notities CGVS moeder, p. 17). Dit tast de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders aangaande de bedreigingen door de ex-man van uw moeder nog verder aan.

Uw vader gevraagd naar de contacten tussen hem en zijn zoon H. gedurende het laatste jaar, verklaart uw vader dat zijn zoon hem alleen spreekt over de Koranschool waar hij les volgde (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat H. hem het afgelopen jaar nog allemaal gezegd heeft, legt uw vader verklaringen af aangaande het gebrek aan documenten en dat hij H. daardoor niet naar Europa kan halen. Gevraagd wat zijn tante hem gedurende het laatste jaar zoal verteld heeft, verklaart uw vader niet dat beide personen spreken over de problemen tussen beide families, hoewel hij verklaart stress te hebben door de problemen met de ex-man van zijn vrouw. Het is echter niet aannemelijk dat uw vader met zijn tante of zijn zoon niet zou gesproken hebben over de aanval op de woning. Bovendien blijkt uit de diverse volgende verzoeken van uw beide ouders niet dat zij met hun familie praten over de problemen die aan de grondslag liggen van hun verzoek tot internationale bescherming uwentwege (zie supra).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw ouders met betrekking tot de problemen tussen de families van uw ouders.

Aangaande een door uw ouders aangehaalde vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 13-14 + p. 27-28) wordt opgemerkt dat het CGVS hieromtrent reeds in het kader van de vorige verzoeken van uw ouders besloot dat deze vrees puur hypothetisch is (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Uw ouders blijven wederom zeer vaag en weten geen persoonlijke vrees uwentwege aannemelijk te maken.

Uw moeder legt een attest van een psychologische opvolging (dd. 27/03/2021) neer. De psycholoog verklaart dat uw moeder een verhoogde psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. De psycholoog stelt verder dat uw moeder niet alleen psychologische hulp vraagt, maar ook hulp omtrent het dagelijkse leven in het opvangcentrum. Verder stelt de psycholoog dat uw moeder haar land ontvlucht is omwille van doodsb bedreigingen – welke reeds in het kader van haar eerste verzoek als niet geloofwaardig werden bevonden – en dat zij actueel niet kan terugkeren omdat haar huwelijk met uw vader niet aanvaard wordt omwille van etnische redenen. Dit gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uw beide ouders. Uit het advies blijkt dat uw moeder psychologische problemen heeft, maar het behoort niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat zij psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het door uw ouders neergelegde uittreksel uit het Duitse geboorteregister kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/07/2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw vader uit Mogadishu afkomstig is (o.m. notities CGVS, p. 11 + notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 19/08/2016 S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), p. 3 + Diverse Verklaringen Volgend Verzoeken voor de DVZ).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben

aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg. Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no.

17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Uw ouders laten na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar uw ouders werden verstuurd op 9 juli 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van derde verzoeker, Sa.I.D., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/01/2021
Overdracht CGVS: 26/01/2021

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) werden in uw hoofde gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 1 april 2021 van 9u16 tot 9u32, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.

Uw beide ouders werden een tweede maal gehoord op het CGVS op 17 juni 2021 van 13u12 tot 16u31, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Herssens loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw ouders over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Jaji etnie. U bent geboren op 16 april 2019 in Saalfeld, Duitsland.

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 21 oktober 2015. Zij verklaart uit Gal Libah afkomstig te zijn en problemen te hebben met Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 8 december 2016. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België en dient in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Op 4 december 2017 wordt zij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient zij een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 23/01/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die in het kader van haar eerdere verzoek afgelegd werden. Op 31 januari 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar tweede verzoek. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2018. Uw moeder dient vervolgens een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd ze op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw moeder een derde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 12/11/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar derde verzoek. Zij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2019. Uw moeder dient vervolgens in Duitsland een verzoek in. In kader van de Dublinverordening werd ze in juli 2020 naar België gebracht.

Op 14 juli 2020 dient uw moeder een vierde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 16/10/2020) blijkt dat zij vasthoudt aan haar verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 29 oktober 2020 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek. Zij dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) een beroep in op 2 december 2020. Tot op heden werd er nog geen arrest geveld door de RvV.

Uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient op 1 juni 2015 een eerste verzoek in bij de DVZ. Hij verklaart zijn hele leven in Mogadishu gewoond te hebben, te behoren tot de minderheidsclan Jaji en dat hij een vrees voor vervolging heeft vanwege Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 30 september 2016. Op 2 november 2016 gaat uw vader in beroep tegen deze beslissing. De RvV bevestigt de beslissing van het CGVS op 28 maart 2017 in haar arrest (arrestnr. 184.580).

Uw vader verlaat België in december 2016 en dient in Duitsland een verzoek in. Op 4 december 2017 wordt hij in het kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient uw vader een tweede verzoek in bij de DVZ. Hij steunt zijn verzoek op de elementen die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek en dat hij zijn kinderen niet in Mogadishu wil laten opgroeien omdat zij niet naar school zullen kunnen gaan, zij soldaten en wapens te zien zullen krijgen en dat er op elk moment een aanslag kan gebeuren. Het CGVS beslist op 31 januari 2018 tot de weigering van de inoverwegingname van zijn tweede verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

In december 2017 verlaat uw vader België en dient uw vader een tweede verzoek in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd jij op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw vader een derde verzoek in bij de DVZ. Uw vader verklaart dat hij zijn kinderen niet kan meenemen naar een land waar aanslagen plaatsvinden. Verder steunt hij zijn verzoek op zijn verklaringen in kader van zijn eerdere verzoeken. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn derde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat opnieuw België. Uw vader wil opnieuw een verzoek indienen in Duitsland, maar werd teruggestuurd naar België.

Op 14 juli 2020 dient uw vader een vierde verzoek in bij de DVZ. Uw vader stelt dat hij niet met zijn gezin naar Somalië kan terugkeren omwille van veiligheidsredenen en dat zijn kinderen er geen onderwijs zullen kunnen genieten, dat ze lid zullen worden van Al Shabaab of in de criminaliteit zullen terechtkomen. Op 29 september 2020 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vierde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat België niet en dient op 20 januari 2021 een vijfde verzoek in. Hij stelt dat er problemen zijn tussen zijn familie en de familie van zijn echtgenote, uw moeder, omdat hij tot een minderheidsclan behoort. Hij verklaart verder dat de ex-man van uw moeder ermee dreigt zowel hem als uw moeder te doden. Op 10 maart 2021 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vijfde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 januari 2021 dienen uw ouders een verzoek voor internationale bescherming in hoofde van hun 4 kinderen in. Uw ouders verklaren dat de familie van uw moeder jullie naar het leven staat omdat zij gehuwd is met iemand van een minderheidsclan. De familie van uw moeder en haar ex-man hebben het huis van de tante van uw vader aangevallen terwijl zijn zoon uit een eerder huwelijk daar verbleef. De tante van uw vader en zijn zoon zijn in januari 2021 naar Harardheere gevlucht. Daarnaast uiten uw ouders de vrees dat Al Shabaab jullie zal rekruteren.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming leggen uw ouders een uittreksel uit het geboorteregister en een attest psychologische opvolging m.b.t. uw moeder neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werden uw moeder, I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), als uw voogden in uw hoofde gehoord door het CGVS gezien uw zeer jonge leeftijd.

Uw moeder legt in kader van het huidige verzoek een attest van psychologische opvolging neer (dd. 27/03/2021). Hierin wordt gesteld dat zij een grote psychische kwetsbaarheid kent en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. Uit het attest blijkt echter niet dat zij moeilijkheden zou ondervinden bij deelname aan de asielprocedure. Daarenboven verklaarde zij in het kader van haar derde en vierde verzoek voor de DVZ dat er volgens haarzelf geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). De DVZ oordeelde dan ook beide malen dat zij geen procedurele noden heeft (Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X).

Bovendien blijkt uit het geheel van haar verklaringen voor het CGVS dat uw moeder over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/10/2016 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) (verder notities CGVS moeder)). Verder wordt nog opgemerkt dat de raadsheer van uw moeder in het kader van het verzoekschrift dat tegen de beslissing tot weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek

die door het CGVS genomen werd op 29 oktober 2020 geen melding maakt van enige psychologische problemen van uw moeder, maar pas per aanvullende nota op 31 maart 2021 melding maakt van een verhoogde psychologische kwetsbaarheid en hetzelfde attest indient (informatie beschikbaar in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder en uw vader doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt hebben dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw ouders uiten in uw hoofde een vrees voor de familie van uw moeder en haar ex-man omdat zij gehuwd is met een lid van een minderheidsclan (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/06/2021 (verder notities CGVS), p. 5-6 + p. 13-14 + p. 21 + p. 27-28).

Aangaande de vrees voor vervolging door de familie van uw moeder en haar ex-man dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw moeder in het kader van haar vier verzoeken om internationale bescherming geen enkele verklaringen heeft afgelegd omtrent een vrees voor haar eigen familie, noch dat haar familie niet akkoord ging met haar huidige huwelijk (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), hoewel zij steeds verklaarde contact te hebben met haar familie. Uw moeder legt in het kader van haar vier verzoeken enkel verklaringen af waaruit blijkt dat zij een vrees heeft voor Al Shabaab, wat door het CGVS ongeloofwaardig werd gevonden. Hiermee geconfronteerd, verklaart uw moeder "Ik dacht dat het een familieprobleem was en dat het wel zou gaan bedaren, maar het is erger geworden dan het was" (notities CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom uw moeder daar niet eerder over gesproken heeft, verklaart zij "Mijn voornaamste probleem nu en waarom ik het nu aanhaal is omdat de grote bedreiging uitkomt van mijn ex-man en mijn familieprobleem," om daarna te verklaren dat de problemen nu verergerd zijn en dat zij niet wist dat het zo'n situatie (de aanval op het huis van de tante van uw vader) zou kunnen worden en dat zij het ook niet meer kan rechtzetten.

Vervolgens dient ook opgemerkt dat uw vader de vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie pas in 2021 aanhaalt in het kader van zijn vijfde verzoek, hoewel de problemen tussen beide families reeds zouden begonnen zijn in 2016 (notities CGVS, p. 6 + p. 12 + p. 21). Inzake de door uw vader aangehaalde vrees in het kader van zijn vijfde verzoek, oordeelde het CGVS in haar beslissing (dd. 10/03/2021) reeds: "U brengt daarnaast een aantal nieuwe verklaringen aan die geen verband houden met uw vorige verzoeken. Het gaat hierbij over een aantal problemen die ontstaan zijn door uw huwelijk met uw huidige echtgenote. U beweert nu dat uw schoonfamilie niet akkoord ging met uw huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoort en ermee dreigt u, uw echtgenote en uw kinderen te doden bij terugkeer. Uw schoonfamilie kwam in januari 2021 naar het huis waar uw zoon H. met zijn grootmoeder, de moeder van uw ex-vrouw, verbleef, en daarbij werden deuren en ramen vernietigd. De grootmoeder vluchtte met uw zoon naar Harardhere (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16 en 22). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk of begin van bewijs voorlegt (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16). Daarnaast zijn uw verklaringen over de nieuwe feiten bijzonder vaag. U legt immers niet duidelijk uit wat er precies is gebeurd tijdens het incident, welke leden van de schoonfamilie hierbij betrokken waren en wat er aan het incident voorafging. Logischerwijze zou er worden verwacht dat dit incident zeker niet het beginpunt vormt van een familievetete maar veeleer een gevolg is daarvan en het dus geen op zich staand feit is, maar een gebeurtenis waar andere incidenten, ruzies of discussies aan voorafgingen. U schetst in dit verzoek geen enkel beeld van het verloop van deze familiale problemen en ook in uw vorige verzoeken meldde u geen zaken die ook maar enigszins op het ongenoegen wezen van de schoonfamilie met uw huwelijk. En dit terwijl u al sinds 2016 gehuwd bent met uw echtgenote en zowel u als zij altijd in contact bleven met uw eigen families (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23; DVZ Volgend Verzoek dd. 12.11.2018, punt 15, 18, 20, 22; zie ook DVZ verklaringen echtgenote, toegevoegd aan het administratief dossier). Dezelfde vaststellingen worden gemaakt voor wat betreft uw verklaringen over de ex-man van uw vrouw. U specificeert niet wanneer de ex-man u en uw vrouw met de dood bedreigde. Wel moet worden vastgesteld dat u of uw vrouw nooit eerder melding maakten van de ex-man of het feit dat de ex-man u bedreigde (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23). Gezien het gebrek aan begin van bewijs, het feit dat de problemen omtrent uw huwelijk bijna vier jaar na datum opduiken en u zelf bijzonder vage verklaringen hierover aflegt, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat dat het om blote beweringen gaat. Uw verklaringen over de nieuwe feiten tonen niet aan

dat u nood hebt aan internationale bescherming" (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Uw vader diende geen beroep in tegen deze beslissing, bijgevolg staat de beoordeling van dit verzoek vast.

Aan uw vader gevraagd naar de reden dat hij pas in januari 2021, in het kader van zijn vijfde verzoek, melding maakt van de problemen met zijn schoonfamilie – hoewel de familie van uw moeder boos is sinds het huwelijk van uw ouders (notities CGVS, p. 21) en er sinds het huwelijk geen vrede is tussen beide families (notities CGVS, p. 12), sinds 2016 (notities CGVS, p. 6) – verklaart hij de hele tijd geprobeerd te hebben om het opgelost te krijgen, maar dat het niet gelukt is (notities CGVS, p. 28). Gevraagd naar de reden dat hij tijdens zijn verzoek enkele maanden na het huwelijk niets verteld heeft over de bedreigingen, verklaart hij "We hebben het veel te licht opgenomen. Ik was ervan overtuigd dat dit iets was wat opgelost raakte binnen de familie." Gevraagd hoe hij dat heeft proberen op te lossen, verklaart uw vader zijn ooms gestuurd te hebben. Gevraagd naar de reden dat zijn ooms tot 4 jaar na het huwelijk gewacht hebben om met de familie van uw moeder te gaan praten, verklaart hij dat er "gewoon enkel bedreiging en belediging" was, maar dat ze nu geweld gebruiken, zonder dat hij een verklaring geeft waarom er pas na 4 jaar een gesprek tussen beide families plaats had. Daarenboven legt uw vader tegenstrijdige verklaringen af over de reden dat zijn familie pas in december 2020 met de familie van uw moeder ging praten. Eerst verklaart uw vader immers dat zijn ooms bang waren en niet durfden te gaan praten, om even later te verklaren dat "iedereen druk bezig was" (notities CGVS, p. 22), zonder dat hij kan uitleggen waarom geen andere personen dan een gesprek zijn aangegaan met zijn schoonfamilie. Bovendien legde uw vader in het kader van zijn vijfde verzoek geen verklaringen af aangaande dit gesprek tussen zijn ooms en de familie van uw moeder (Verklaring Volgend Verzoek dd. 23/02/2021 van S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/W), vragen 13-23).

De geloofwaardigheid van de door uw ouders geuite vrees wordt verder aangetast doordat uw vader uitermate weinig interesse toont in de familie van uw moeder en uitermate weinig weet over de exman van uw moeder, nochtans de persoon die zowel hem als uw moeder bedreigt (notities CGVS, p. 25-28). Immers, uw vader kent de naam van deze persoon niet, weet niet hoelang uw moeder gehuwd was met deze man en weet niet waar hij gestationeerd is als lid van de veiligheidstroepen. Bovendien weet uw vader niet of uw moeder nog contact heeft met iemand in Somalië, omdat "je moeilijk de hele tijd naast haar kan staan om te kijken." Gevraagd waarom uw ouders niet met elkaar praten over de bedreigingen, verklaart uw vader dat uw moeder al veel problemen heeft en dat zij beiden angstig zijn. Ook uw moeder toont weinig interesse in de gebeurtenissen in Somalië, zo weet zij niet waar de tante van uw vader en zijn zoon heen gevlucht zijn na de aanval op hun woning (notities CGVS, p. 11-12) en kent zij de naam van deze tante niet (notities CGVS, p. 7 + p. 12). Uw ouders tonen weinig interesse in de problemen die aan de grondslag liggen van hun vrees voor vervolging uwentwege in Somalië.

Bovendien konden er reeds in het kader van het eerste verzoek van uw moeder vragen gesteld worden bij de beweerde activiteiten voor de Somalische autoriteiten van haar voormalige echtgenoot (beslissing toegevoegd in uw administratieve dossier). In het kader van de huidige procedure verklaart uw moeder daarenboven dat haar ex-man al militair was op het moment van hun huwelijk (notities CGVS, p. 9), terwijl zij in het kader van haar eerste verzoek voor het CGVS verklaarde dat deze man niets deed, werkloos was op het moment van het huwelijk in januari 2014 (notities CGVS moeder, p. 12-13 + p. 16) en dat hij in juni 2015 bij het leger ging (notities CGVS moeder, p. 17). Dit tast de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders aangaande de bedreigingen door de ex-man van uw moeder nog verder aan.

Uw vader gevraagd naar de contacten tussen hem en zijn zoon H. gedurende het laatste jaar, verklaart uw vader dat zijn zoon hem alleen spreekt over de Koranschool waar hij les volgde (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat H. hem het afgelopen jaar nog allemaal gezegd heeft, legt uw vader verklaringen af aangaande het gebrek aan documenten en dat hij H. daardoor niet naar Europa kan halen. Gevraagd wat zijn tante hem gedurende het laatste jaar zoal verteld heeft, verklaart uw vader niet dat beide personen spreken over de problemen tussen beide families, hoewel hij verklaart stress te hebben door de problemen met de ex-man van zijn vrouw. Het is echter niet aannemelijk dat uw vader met zijn tante of zijn zoon niet zou gesproken hebben over de aanval op de woning. Bovendien blijkt uit de diverse volgende verzoeken van uw beide ouders niet dat zij met hun familie praten over de problemen die aan de grondslag liggen van hun verzoek tot internationale bescherming uwentwege (zie supra).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw ouders met betrekking tot de problemen tussen de families van uw ouders.

Aangaande een door uw ouders aangehaalde vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 13-14 + p. 27-28) wordt opgemerkt dat het CGVS hieromtrent reeds in het kader van de vorige verzoeken van uw ouders

besloot dat deze vrees puur hypothetisch is (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Uw ouders blijven wederom zeer vaag en weten geen persoonlijke vrees uwentwege aannemelijk te maken.

Uw moeder legt een attest van een psychologische opvolging (dd. 27/03/2021) neer. De psycholoog verklaart dat uw moeder een verhoogde psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. De psycholoog stelt verder dat uw moeder niet alleen psychologische hulp vraagt, maar ook hulp omtrent het dagelijkse leven in het opvangcentrum. Verder stelt de psycholoog dat uw moeder haar land ontvlucht is omwille van doodsb bedreigingen – welke reeds in het kader van haar eerste verzoek als niet geloofwaardig werden bevonden – en dat zij actueel niet kan terugkeren omdat haar huwelijk met uw vader niet aanvaard wordt omwille van etnische redenen. Dit gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uw beide ouders. Uit het advies blijkt dat uw moeder psychologische problemen heeft, maar het behoort niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat zij psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het door uw ouders neergelegde uittreksel uit het Duitse geboorteregister kan het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/07/2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw vader uit Mogadishu afkomstig is (o.m. notities CGVS, p. 11 + notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 19/08/2016 S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), p. 3 + Diverse Verklaringen Volgend Verzoeken voor de DVZ).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm

van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015

(EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en alShabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Uw ouders laten na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar uw ouders werden verstuurd op 9 juli 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van vierde verzoeker, So.I.D., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/01/2021

Overdracht CGVS: 26/01/2021

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) werden in uw hoofde gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 1 april 2021 van 9u16 tot 9u32, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.

Uw beide ouders werden een tweede maal gehoord op het CGVS op 17 juni 2021 van 13u12 tot 16u31, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Herssens loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde bij monde van uw ouders over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Jaji etnie. U bent geboren op 2 september 2020 in Chimay, België.

Uw moeder I.B.N. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 21 oktober 2015. Zij verklaart uit Gal Libah afkomstig te zijn en problemen te hebben met Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 8 december 2016. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België en dient in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Op 4 december 2017 wordt zij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient zij een tweede verzoek tot internationale bescherming in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 23/01/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die in het kader van haar eerdere verzoek afgelegd werden. Op 31 januari 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar tweede verzoek. Uw moeder dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2018. Uw moeder dient vervolgens een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd ze op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw moeder een derde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 12/11/2018) blijkt dat zij blijft bij de verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar derde verzoek. Zij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw moeder verlaat België in februari 2019. Uw moeder dient vervolgens in Duitsland een verzoek in. In kader van de Dublinverordening werd ze in juli 2020 naar België gebracht.

Op 14 juli 2020 dient uw moeder een vierde verzoek in. Uit haar verklaringen voor de DVZ (dd. 16/10/2020) blijkt dat zij vasthoudt aan haar verklaringen die zij in het kader van haar eerdere verzoeken aflegde. Op 29 oktober 2020 beslist het CGVS tot de weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek. Zij dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) een beroep in op 2 december 2020. Tot op heden werd er nog geen arrest geveld door de RvV.

Uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...) – nr. CGVS (...)) dient op 1 juni 2015 een eerste verzoek in bij de DVZ. Hij verklaart zijn hele leven in Mogadishu gewoond te hebben, te behoren tot de minderheidsclan Jaji en dat hij een vrees voor vervolging heeft vanwege Al Shabaab. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het CGVS genomen op 30 september 2016. Op 2 november 2016 gaat uw vader in beroep tegen deze beslissing. De RvV bevestigt de beslissing van het CGVS op 28 maart 2017 in haar arrest (arrestnr. 184.580).

Uw vader verlaat België in december 2016 en dient in Duitsland een verzoek in. Op 4 december 2017 wordt hij in kader van de Dublinverordening naar België gebracht.

Op 5 december 2017 dient uw vader een tweede verzoek in bij de DVZ. Hij steunt zijn verzoek op de elementen die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek en dat hij zijn kinderen niet in Mogadishu wil laten opgroeien omdat zij niet naar school zullen kunnen gaan, zij soldaten en wapens te zien zullen krijgen en dat er op elk moment een aanslag kan gebeuren. Het CGVS beslist op 31 januari 2018 tot de weigering van de inoverwegingname van zijn tweede verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

In december 2017 verlaat uw vader België en dient uw vader een tweede verzoek in Duitsland in. In kader van de Dublinverordening, werd hij op 24 oktober 2018 naar België gebracht.

Op 25 oktober 2018 dient uw vader een derde verzoek in bij de DVZ. Uw vader verklaart dat hij zijn kinderen niet kan meenemen naar een land waar aanslagen plaatsvinden. Verder steunt hij zijn verzoek op zijn verklaringen in kader van zijn eerdere verzoeken. Op 28 november 2018 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn derde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat opnieuw België. Uw vader wil opnieuw een verzoek indienen in Duitsland, maar werd teruggestuurd naar België.

Op 14 juli 2020 dient uw vader een vierde verzoek in bij de DVZ. Uw vader stelt dat hij niet met zijn gezin naar Somalië kan terugkeren omwille van veiligheidsredenen en dat zijn kinderen er geen onderwijs zullen kunnen genieten, dat ze lid zullen worden van Al Shabaab of in de criminaliteit zullen terechtkomen. Op 29 september 2020 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vierde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Uw vader verlaat België niet en dient op 20 januari 2021 een vijfde verzoek in. Hij stelt dat er problemen zijn tussen zijn familie en de familie van zijn echtgenote, uw moeder, omdat hij tot een minderheidsclan behoort. Hij verklaart verder dat de ex-man van uw moeder ermee dreigt zowel hem als uw moeder te doden. Op 10 maart 2021 beslist het CGVS tot de weigering van inoverwegingname van zijn vijfde verzoek. Uw vader dient geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 januari 2021 dienen uw ouders een verzoek voor internationale bescherming in hoofde van hun 4 kinderen in. Uw ouders verklaren dat de familie van uw moeder jullie naar het leven staat omdat zij gehuwd is met iemand van een minderheidsclan. De familie van uw moeder en haar ex-man hebben het huis van de tante van uw vader aangevallen terwijl zijn zoon uit een eerder huwelijk daar verbleef. De tante van uw vader en zijn zoon zijn in januari 2021 naar Harardheere gevlucht. Daarnaast uiten uw ouders de vrees dat Al Shabaab jullie zal rekruteren.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming leggen uw ouders een uittreksel uit het geboorteregister, een consultatieverslag (dokter Hariga, dd. 12/10/2020) en een attest psychologische opvolging m.b.t. uw moeder neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werden uw moeder, I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) en uw vader S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), als uw voogden in uw hoofde gehoord door het CGVS gezien uw zeer jonge leeftijd.

Uw moeder legt in kader van het huidige verzoek een attest van psychologische opvolging neer (dd. 27/03/2021). Hierin wordt gesteld dat zij een grote psychische kwetsbaarheid kent en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. Uit het attest blijkt echter niet dat zij moeilijkheden zou ondervinden bij deelname aan de asielprocedure. Daarenboven verklaarde zij in het kader van haar derde en vierde verzoek voor de DVZ dat er volgens haarzelf geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). De DVZ oordeelde dan ook beide malen dat zij geen procedurele noden heeft (Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 12/11/2018 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/Y) + Beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 16/10/2020 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/X). Bovendien blijkt uit het geheel van haar verklaringen voor het CGVS dat uw moeder over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen (notities persoonlijk onderhoud dd. 26/10/2016 I.B.N. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)) (verder notities CGVS moeder)). Verder wordt nog opgemerkt dat de raadsheer van uw moeder in het kader van het verzoekschrift dat tegen de beslissing tot weigering van de inoverwegingname van haar vierde verzoek die door het CGVS genomen werd op 29 oktober 2020 geen melding maakt van enige psychologische problemen van uw moeder, maar pas per aanvullende nota op 31 maart 2021 melding maakt van een

verhoogde psychologische kwetsbaarheid en hetzelfde attest indient (informatie beschikbaar in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder en uw vader doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt hebben dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw ouders uiten in uw hoofde een vrees voor de familie van uw moeder en haar ex-man omdat zij gehuwd is met een lid van een minderheidsclan (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/06/2021 (verder notities CGVS), p. 5-6 + p. 13-14 + p. 21 + p. 27-28).

Aangaande de vrees voor vervolging door de familie van uw moeder en haar ex-man dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw moeder in het kader van haar vier verzoeken om internationale bescherming geen enkele verklaringen heeft afgelegd omtrent een vrees voor haar eigen familie, noch dat haar familie niet akkoord ging met haar huidige huwelijk (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), hoewel zij steeds verklaarde contact te hebben met haar familie. Uw moeder legt in het kader van haar vier verzoeken enkel verklaringen af waaruit blijkt dat zij een vrees heeft voor Al Shabaab, wat door het CGVS ongeloofwaardig werd gevonden. Hiermee geconfronteerd, verklaart uw moeder "Ik dacht dat het een familieprobleem was en dat het wel zou gaan bedaren, maar het is erger geworden dan het was" (notities CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom uw moeder daar niet eerder over gesproken heeft, verklaart zij "Mijn voornaamste probleem nu en waarom ik het nu aanhaal is omdat de grote bedreiging uitkomt van mijn ex-man en mijn familieprobleem," om daarna te verklaren dat de problemen nu verergerd zijn en dat zij niet wist dat het zo'n situatie (de aanval op het huis van de tante van uw vader) zou kunnen worden en dat zij het ook niet meer kan rechtzetten.

Vervolgens dient ook opgemerkt dat uw vader de vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie pas in 2021 aanhaalt in het kader van zijn vijfde verzoek, hoewel de problemen tussen beide families reeds zouden begonnen zijn in 2016 (notities CGVS, p. 6 + p. 12 + p. 21). Inzake de door uw vader aangehaalde vrees in het kader van zijn vijfde verzoek, oordeelde het CGVS in haar beslissing (dd. 10/03/2021) reeds: "U brengt daarnaast een aantal nieuwe verklaringen aan die geen verband houden met uw vorige verzoeken. Het gaat hierbij over een aantal problemen die ontstaan zijn door uw huwelijk met uw huidige echtgenote. U beweert nu dat uw schoonfamilie niet akkoord ging met uw huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoort en ermee dreigt u, uw echtgenote en uw kinderen te doden bij terugkeer. Uw schoonfamilie kwam in januari 2021 naar het huis waar uw zoon H. met zijn grootmoeder, de moeder van uw ex-vrouw, verbleef, en daarbij werden deuren en ramen vernietigd. De grootmoeder vluchtte met uw zoon naar Harardhere (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16 en 22). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk of begin van bewijs voorlegt (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16). Daarnaast zijn uw verklaringen over de nieuwe feiten bijzonder vaag. U legt immers niet duidelijk uit wat er precies is gebeurd tijdens het incident, welke leden van de schoonfamilie hierbij betrokken waren en wat er aan het incident voorafging. Logischerwijze zou er worden verwacht dat dit incident zeker niet het beginpunt vormt van een familievetete maar veeleer een gevolg is daarvan en het dus geen op zich staand feit is, maar een gebeurtenis waar andere incidenten, ruzies of discussies aan voorafgingen. U schetst in dit verzoek geen enkel beeld van het verloop van deze familiale problemen en ook in uw vorige verzoeken meldde u geen zaken die ook maar enigszins op het ongenoegen wezen van de schoonfamilie met uw huwelijk. En dit terwijl u al sinds 2016 gehuwd bent met uw echtgenote en zowel u als zij altijd in contact bleven met uw eigen families (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23; DVZ Volgend Verzoek dd. 12.11.2018, punt 15, 18, 20, 22; zie ook DVZ verklaringen echtgenote, toegevoegd aan het administratief dossier). Dezelfde vaststellingen worden gemaakt voor wat betreft uw verklaringen over de ex-man van uw vrouw. U specificeert niet wanneer de ex-man u en uw vrouw met de dood bedreigde. Wel moet worden vastgesteld dat u of uw vrouw nooit eerder melding maakten van de ex-man of het feit dat de ex-man u bedreigde (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23). Gezien het gebrek aan begin van bewijs, het feit dat de problemen omtrent uw huwelijk bijna vier jaar na datum opduiken en u zelf bijzonder vage verklaringen hierover aflegt, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat het om blote beweringen gaat. Uw verklaringen over de nieuwe feiten tonen niet aan dat u nood hebt aan internationale bescherming" (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier).

Uw vader diende geen beroep in tegen deze beslissing, bijgevolg staat de beoordeling van dit verzoek vast.

Aan uw vader gevraagd naar de reden dat hij pas in januari 2021, in het kader van zijn vijfde verzoek, melding maakt van de problemen met zijn schoonfamilie – hoewel de familie van uw moeder boos is sinds het huwelijk van uw ouders (notities CGVS, p. 21) en er sinds het huwelijk geen vrede is tussen beide families (notities CGVS, p. 12), sinds 2016 (notities CGVS, p. 6) – verklaart hij de hele tijd geprobeerd te hebben om het opgelost te krijgen, maar dat het niet gelukt is (notities CGVS, p. 28). Gevraagd naar de reden dat hij tijdens zijn verzoek enkele maanden na het huwelijk niets verteld heeft over de bedreigingen, verklaart hij “We hebben het veel te licht opgenomen. Ik was ervan overtuigd dat dit iets was wat opgelost raakte binnen de familie.” Gevraagd hoe hij dat heeft proberen op te lossen, verklaart uw vader zijn ooms gestuurd te hebben. Gevraagd naar de reden dat zijn ooms tot 4 jaar na het huwelijk gewacht hebben om met de familie van uw moeder te gaan praten, verklaart hij dat er “gewoon enkel bedreiging en belediging” was, maar dat ze nu geweld gebruiken, zonder dat hij een verklaring geeft waarom er pas na 4 jaar een gesprek tussen beide families plaats had. Daarenboven legt uw vader tegenstrijdige verklaringen af over de reden dat zijn familie pas in december 2020 met de familie van uw moeder ging praten. Eerst verklaart uw vader immers dat zijn ooms bang waren en niet durfden te gaan praten, om even later te verklaren dat “iedereen druk bezig was” (notities CGVS, p. 22), zonder dat hij kan uitleggen waarom geen andere personen dan een gesprek zijn aangegaan met zijn schoonfamilie. Bovendien legde uw vader in het kader van zijn vijfde verzoek geen verklaringen af aangaande dit gesprek tussen zijn ooms en de familie van uw moeder (Verklaring Volgend Verzoek dd. 23/02/2021 van S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/W), vragen 13-23).

De geloofwaardigheid van de door uw ouders geuite vrees wordt verder aangetast doordat uw vader uitermate weinig interesse toont in de familie van uw moeder en uitermate weinig weet over de exman van uw moeder, nochtans de persoon die zowel hem als uw moeder bedreigt (notities CGVS, p. 25-28). Immers, uw vader kent de naam van deze persoon niet, weet niet hoelang uw moeder gehuwd was met deze man en weet niet waar hij gestationeerd is als lid van de veiligheidstroepen. Bovendien weet uw vader niet of uw moeder nog contact heeft met iemand in Somalië, omdat “je moeilijk de hele tijd naast haar kan staan om te kijken.” Gevraagd waarom uw ouders niet met elkaar praten over de bedreigingen, verklaart uw vader dat uw moeder al veel problemen heeft en dat zij beiden angstig zijn. Ook uw moeder toont weinig interesse in de gebeurtenissen in Somalië, zo weet zij niet waar de tante van uw vader en zijn zoon heen gevlucht zijn na de aanval op hun woning (notities CGVS, p. 11-12) en kent zij de naam van deze tante niet (notities CGVS, p. 7 + p. 12). Uw ouders tonen weinig interesse in de problemen die aan de grondslag liggen van hun vrees voor vervolging uwentwege in Somalië.

Bovendien konden er reeds in het kader van het eerste verzoek van uw moeder vragen gesteld worden bij de beweerde activiteiten voor de Somalische autoriteiten van haar voormalige echtgenoot (beslissing toegevoegd in uw administratieve dossier). In het kader van de huidige procedure verklaart uw moeder daarenboven dat haar ex-man al militair was op het moment van hun huwelijk (notities CGVS, p. 9), terwijl zij in het kader van haar eerste verzoek voor het CGVS verklaarde dat deze man niets deed, werkloos was op het moment van het huwelijk in januari 2014 (notities CGVS moeder, p. 12-13 + p. 16) en dat hij in juni 2015 bij het leger ging (notities CGVS moeder, p. 17). Dit tast de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders aangaande de bedreigingen door de ex-man van uw moeder nog verder aan.

Uw vader gevraagd naar de contacten tussen hem en zijn zoon H. gedurende het laatste jaar, verklaart uw vader dat zijn zoon hem alleen spreekt over de Koranschool waar hij les volgde (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat H. hem het afgelopen jaar nog allemaal gezegd heeft, legt uw vader verklaringen af aangaande het gebrek aan documenten en dat hij H. daardoor niet naar Europa kan halen. Gevraagd wat zijn tante hem gedurende het laatste jaar zoal verteld heeft, verklaart uw vader niet dat beide personen spreken over de problemen tussen beide families, hoewel hij verklaart stress te hebben door de problemen met de ex-man van zijn vrouw. Het is echter niet aannemelijk dat uw vader met zijn tante of zijn zoon niet zou gesproken hebben over de aanval op de woning. Bovendien blijkt uit de diverse volgende verzoeken van uw beide ouders niet dat zij met hun familie praten over de problemen die aan de grondslag liggen van hun verzoek tot internationale bescherming uwentwege (zie supra).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw ouders met betrekking tot de problemen tussen de families van uw ouders.

Aangaande een door uw ouders aangehaalde vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 13-14 + p. 27-28) wordt opgemerkt dat het CGVS hieromtrent reeds in het kader van de vorige verzoeken van uw ouders

besloot dat deze vrees puur hypothetisch is (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Uw ouders blijven wederom zeer vaag en weten geen persoonlijke vrees uwentwege aannemelijk te maken.

Uw ouders leggen een consultatieverslag neer dat opgesteld werd door dokter Hariga (dd. 12/10/2020). Het betreft een medische consultatie aangaande medische problemen met uw rechtervoet. Uw ouders uiten geen vrees bij terugkeer hieromtrent (notities CGVS, p. 1-30). Dit verslag kan het voorgaande dan ook niet wijzigen.

Uw moeder legt een attest van een psychologische opvolging (dd. 27/03/2021) neer. De psycholoog verklaart dat uw moeder een verhoogde psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. De psycholoog stelt verder dat uw moeder niet alleen psychologische hulp vraagt, maar ook hulp omtrent het dagelijkse leven in het opvangcentrum. Verder stelt de psycholoog dat uw moeder haar land ontvlucht is omwille van doodsb bedreigingen – welke reeds in het kader van haar eerste verzoek als niet geloofwaardig werden bevonden – en dat zij actueel niet kan terugkeren omdat haar huwelijk met uw vader niet aanvaard wordt omwille van etnische redenen. Dit gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uw beide ouders. Uit het advies blijkt dat uw moeder psychologische problemen heeft, maar het behoort niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat zij psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het door uw ouders neergelegde uittreksel uit het geboorteregister kan het voorgaande niet wijzigen. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/07/2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw vader uit Mogadishu afkomstig is (o.m. notities CGVS, p. 11 + notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 19/08/2016 S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)), p. 3 + Diverse Verklaringen Volgend Verzoeken voor de DVZ).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele

bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel al-Shabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er

geen frontlijnvechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie-richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Uw ouders laten na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd uw ouders de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar uw ouders werden verstuurd op 9 juli 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor uw ouders worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren twee middelen aan.

- In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Zij lichten toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verwijst in eerste instantie naar de eerdere asielaanvragen van de ouders van verzoekende partijen. Zij verwijt eerstens de moeder en vader van verzoekende partijen niet eerder te hebben vermeld dat de familie van haar moeder haar bedreigde omwille van haar huidig huwelijk met de vader van verzoekende partijen.

[citaat bestreden beslissingen]

De moeder van verzoekende partijen heeft Somalië verlaten uit vrees voor AL Shabab. De problemen met haar familie zijn pas later ontstaan. Bij haar eerdere asielaanvragen heeft zij haar vrees ten aanzien van Al Shabab benadrukt omdat zij hoopte dat haar familie zich zou bijleggen bij haar huwelijk met haar huidige echtgenoot en vader van verzoekende partijen, maar het is alleen maar erger geworden. Zij verwijten haar met iemand van een minderheidscast te zijn gehuwd en aanvaarden verzoekende partijen niet als volwaardige leden van hun familie. Niet alleen wordt de moeder van verzoekende partijen thans bedreigd, maar ook verzoekende partijen lopen een zeer groot gevaar indien zij met hun ouders terug gestuurd worden naar Somalië. De moeder van verzoekende partij legde ook een psychologisch attest neer waaruit blijkt dat zij zware psychische problemen heeft omwille van hetgeen haar is overkomen in Somalië en haar huidige vrees bij eventuele terugkeer, niet alleen voor haarzelf, maar ook voor haar kinderen.

Verwerende partij heeft hier op geen enkel ogenblik rekening mee gehouden en legt alles gewoonweg naast zich neer omdat de ouders van verzoekende partijen de problemen met de familie van hun moeder niet eerder vermeld zouden hebben. Dit is bijzonder onredelijk.

Ook wat de vader van verzoekende partijen betreft, heeft hij deze problemen aangehaald bij zijn vijfde asielaanvraag. Toen werd hem echter verweten hier geen bewijzen van te kunnen voorleggen. Deze problemen zijn ontstaan nadat hun ouders vertrokken zijn uit Somalië. Bovendien zijn dit grotendeels familiale problemen. Het is daarom ook bijzonder moeilijk om hiervan sluitende bewijzen van te kunnen voorleggen. De vader van verzoekende partijen heeft ook benadrukt dat zij hoopten dat de problemen met de familie na een tijd zouden bedaren, doch het is van kwaad naar erger gegaan, waardoor zij geen andere mogelijkheid meer zagen dan de kinderen een asielaanvraag te laten indienen gezien hun leven in gevaar is in Somalië.

Het gaat daarom dan ook niet op om de vrees van verzoekende partijen ongeloofwaardig te bestempelen omdat hun ouders hier geen bewijsstukken van kunnen voorleggen. Verzoekende partijen menen dat verwerende partij enige voorzichtigheid en begrip aan de dag had moeten leggen gezien de ernst van hun problemen en de zware gevolgen die een uitwijzing van verzoekende partijen voor hen mee zal brengen.

II.1.2. Verwerende partij verwijt de vader van verzoekende partijen tevens “uitermate weinig interesse” te tonen in de familie en ex-partner van hun moeder:

[citaat bestreden beslissingen]

Verzoekende partijen begrijpen niet welke interesse hun vader dan wel had moeten hebben in zijn schoonfamilie die hem dood wenst. Hij heeft er geen contact mee en is er een continent van verwijderd. Hij heeft ook geen interesse om hen te leren kennen, gezien zij hem ook niet aanvaarden. De enige focus van hun vader ligt bij hun moeder en bij zijn jonge kinderen. Dit kan onmogelijk als verwijt worden gebruikt om de vrees ten aanzien van verzoekende partijen in twijfel te trekken.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de problemen en vrees van verzoekende partijen grondig onderzocht.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

II.1.5. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verzoekende partijen menen dan ook dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus.”

- In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Zij lichten toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partijen evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij meent dat verzoekende partijen over een veilig alternatief zouden beschikken in Mogadishu – quod certe non.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partijen de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat zij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor hun leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus “Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Zij erkent tevens niet over concrete cijfers te beschikken met betrekking tot de aantal burgerslachtoffers en stelt tevens dat het geweld sinds december 2020 gestegen is:

[citaat bestreden beslissingen]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de ‘gerapporteerde’ gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar amper afgenomen is, p. 25

[citaat uit COI Focus]

p. 26 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen.

Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport. Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd: p. 27 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Verschuillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is: p. 29 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk

II.2.2. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor buerges om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 38

[citaat uit COI Focus]

II.2.3. Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadshuis-mogadishu~a9534eed/>)

"Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

"De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS." (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden." (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al- Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken...Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

In het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN."

II.2.4. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses. "

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da'esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia."

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations' zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse."

[...]

"Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AMISOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff";

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

"Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu."

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

"In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstellingen. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering."

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: "Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3." In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu "serious and fragile" blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 43

[citaat uit COI Focus]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen.

Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VV evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat het verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het volharden in hun vrees voor vervolging, het herhalen van de verklaringen van hun ouders en het minimaliseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Het verzoekschrift voert aan dat verzoekers' moeder de problemen met haar familie en ex-echtgenoot niet eerder vermeldde in het kader van haar vorige verzoeken om internationale bescherming, omdat zij hoopte dat zij het zouden bijleggen, doch dat de problemen enkel erger geworden zijn. De Raad merkt op dat dit een loutere herhaling betreft van de verklaringen van hun moeder, die echter geen afdoende verschoning biedt voor de vaststelling dat zij deze feiten niet vermeld heeft in het kader van haar eigen verzoeken om internationale bescherming. Indien verzoekers' moeder, zoals thans wordt aangegeven in het kader van de verzoeken van haar kinderen, daadwerkelijk een vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Somalië door haar familie en haar ex-echtgenoot omwille van haar nieuwe huwelijk, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat zij deze feiten reeds eerder zou hebben vermeld in het kader van haar eigen verzoeken.

De nalatigheid van verzoekers' moeder om de ingeroepen feiten in te roepen in het kader van haar eigen verzoeken om internationale bescherming ondergraaft dus wel degelijk de geloofwaardigheid van deze problemen.

Het verzoekschrift bekritiseert verder de beoordeling in het kader van het vijfde verzoek van verzoekers' vader dat hij geen bewijsstukken kon neerleggen van de ingeroepen problemen met de familie van zijn echtgenote.

De problemen zijn ontstaan na het vertrek van verzoekers' ouders uit Somalië en het betreffen grotendeels familiale problemen, zodat het moeilijk is om hiervan bewijzen te bekomen. De Raad merkt op dat de bestreden beslissingen erop wezen dat verzoekers' vader geen beroep heeft ingediend tegen de beslissing in het kader van zijn vijfde verzoek, zodat de gedane beoordeling in dit verzoek vaststaat. Daarenboven is de Raad van oordeel dat het voormelde verweer geen afdoende verschooning biedt waarom verzoekers' ouders niet enige bewijsstukken kunnen voorleggen van de ingeroepen feiten.

In tegenstelling tot hetgeen het verzoekschrift laat uitschijnen, vormt het laattijdig aanbrengen van deze problemen niet het enige element om tot de ongeloofwaardigheid ervan te besluiten. De bestreden beslissingen oordeelden terecht dat de geloofwaardigheid van de door verzoekers ouders geuite vrees verder wordt ondergraven door (i) de vaststellingen dat zij weinig interesse vertonen in de door hen ingeroepen problemen en (ii) verzoekers' moeder ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de activiteiten van haar ex-echtgenoot voor de Somalische autoriteiten.

Waar het verzoekschrift stelt niet te begrijpen welke interesse verzoekers' vader zou moeten hebben in zijn schoonfamilie die hem wil vermoorden en dat hij bovendien geen contact met hen heeft, onder andere omdat zij ver van hem zijn verwijderd, wijst de Raad erop dat verzoekers' vader onder meer naar aanleiding van de problemen met zijn schoonfamilie internationale bescherming gevraagd heeft voor hem en zijn kinderen. Het is geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij toelicht waarom de personen hem en zijn kinderen zouden vervolgen in Somalië en dat hij zich terdege tracht te informeren over hun identiteit en andere concrete elementen van zijn relaas, maar waarvan hij geen kennis heeft. Zijn onwetendheid en nalatige handelingen om zich te informeren doen dus wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Het verzoekschrift benadrukt het neergelegde psychologische attest in hoofde van verzoekers' moeder (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 2), waaruit kan blijken dat zij psychologische problemen heeft omwille van haar problemen in Somalië en haar vrees bij een terugkeer voor haar en haar kinderen. De bestreden beslissingen wezen er echter terecht op dat dit attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekers' moeder haar psychologische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. De Raad benadrukt dan ook dat het niet is omdat het psychologische attest verwijzen naar de problemen van verzoekers' moeder, dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met verzoekers' asielrelaas zoals aangehaald voor de instanties, kan worden afgeleid. Dit attest toont de waarachtigheid van de vervolging dus niet aan, gezien ook de psycholoog enkel op de verklaringen steunt zoals deze werden medegedeeld, zonder enig onderzoek te voeren naar de waarachtigheid of gegrondheid van de verklaringen van de patiënt over een eventuele vervolging.

De motivering in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder en uw vader doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt hebben dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw ouders uiten in uw hoofde een vrees voor de familie van uw moeder en haar ex-man omdat zij gehuwd is met een lid van een minderheidsclan (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17/06/2021 (verder notities CGVS), p. 5-6 + p. 13-14 + p. 21 + p. 27-28).

Aangaande de vrees voor vervolging door de familie van uw moeder en haar ex-man dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw moeder in het kader van haar vier verzoeken om internationale bescherming geen enkele verklaringen heeft afgelegd omtrent een vrees voor haar eigen familie, noch dat haar familie niet akkoord ging met haar huidige huwelijk (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier), hoewel zij steeds verklaarde contact te hebben met haar familie. Uw moeder legt in het kader van haar vier verzoeken enkel verklaringen af waaruit blijkt dat zij een vrees heeft voor Al Shabaab, wat door het CGVS ongeloofwaardig werd gevonden. Hiermee geconfronteerd, verklaart uw moeder “Ik dacht dat het een familieprobleem was en dat het wel zou gaan bedaren, maar het is erger geworden dan het was” (notities CGVS, p. 14).

Nogmaals gevraagd waarom uw moeder daar niet eerder over gesproken heeft, verklaart zij "Mijn voornaamste probleem nu en waarom ik het nu aanhaal is omdat de grote bedreiging uitkomt van mijn ex-man en mijn familieprobleem," om daarna te verklaren dat de problemen nu verergerd zijn en dat zij niet wist dat het zo'n situatie (de aanval op het huis van de tante van uw vader) zou kunnen worden en dat zij het ook niet meer kan rechtzetten.

Vervolgens dient ook opgemerkt dat uw vader de vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie pas in 2021 aanhaalt in het kader van zijn vijfde verzoek, hoewel de problemen tussen beide families reeds zouden begonnen zijn in 2016 (notities CGVS, p. 6 + p. 12 + p. 21). Inzake de door uw vader aangehaalde vrees in het kader van zijn vijfde verzoek, oordeelde het CGVS in haar beslissing (dd. 10/03/2021) reeds: "U brengt daarnaast een aantal nieuwe verklaringen aan die geen verband houden met uw vorige verzoeken. Het gaat hierbij over een aantal problemen die ontstaan zijn door uw huwelijk met uw huidige echtgenote. U beweert nu dat uw schoonfamilie niet akkoord ging met uw huwelijk omdat u tot een minderheidsclan behoort en ermee dreigt u, uw echtgenote en uw kinderen te doden bij terugkeer. Uw schoonfamilie kwam in januari 2021 naar het huis waar uw zoon H. met zijn grootmoeder, de moeder van uw ex-vrouw, verbleef, en daarbij werden deuren en ramen vernietigd. De grootmoeder vluchtte met uw zoon naar Harardhere (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16 en 22). In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk of begin van bewijs voorlegt (DVZ Volgend Verzoek dd. 23.02.2021, punt 16). Daarnaast zijn uw verklaringen over de nieuwe feiten bijzonder vaag. U legt immers niet duidelijk uit wat er precies is gebeurd tijdens het incident, welke leden van de schoonfamilie hierbij betrokken waren en wat er aan het incident voorafging. Logischerwijze zou er worden verwacht dat dit incident zeker niet het beginpunt vormt van een familievetete maar veeleer een gevolg is daarvan en het dus geen op zich staand feit is, maar een gebeurtenis waar andere incidenten, ruzies of discussies aan voorafgingen. U schetst in dit verzoek geen enkel beeld van het verloop van deze familiale problemen en ook in uw vorige verzoeken meldde u geen zaken die ook maar enigszins op het ongenoegen wezen van de schoonfamilie met uw huwelijk. En dit terwijl u al sinds 2016 gehuwd bent met uw echtgenote en zowel u als zij altijd in contact bleven met uw eigen families (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23; DVZ Volgend Verzoek dd. 12.11.2018, punt 15, 18, 20, 22; zie ook DVZ verklaringen echtgenote, toegevoegd aan het administratief dossier). Dezelfde vaststellingen worden gemaakt voor wat betreft uw verklaringen over de ex-man van uw vrouw. U specificeert niet wanneer de ex-man u en uw vrouw met de dood bedreigde. Wel moet worden vastgesteld dat u of uw vrouw nooit eerder melding maakten van de ex-man of het feit dat de ex-man u bedreigde (DVZ Volgend Verzoek dd. 14.09.2020, punt 16, 21-23). Gezien het gebrek aan begin van bewijs, het feit dat de problemen omtrent uw huwelijk bijna vier jaar na datum opduiken en u zelf bijzonder vage verklaringen hierover aflegt, kan het CGVS niet anders dan besluiten dan dat het om blote beweringen gaat. Uw verklaringen over de nieuwe feiten tonen niet aan dat u nood hebt aan internationale bescherming" (informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Uw vader diende geen beroep in tegen deze beslissing, bijgevolg staat de beoordeling van dit verzoek vast.

Aan uw vader gevraagd naar de reden dat hij pas in januari 2021, in het kader van zijn vijfde verzoek, melding maakt van de problemen met zijn schoonfamilie – hoewel de familie van uw moeder boos is sinds het huwelijk van uw ouders (notities CGVS, p. 21) en er sinds het huwelijk geen vrede is tussen beide families (notities CGVS, p. 12), sinds 2016 (notities CGVS, p. 6) – verklaart hij de hele tijd geprobeerd te hebben om het opgelost te krijgen, maar dat het niet gelukt is (notities CGVS, p. 28). Gevraagd naar de reden dat hij tijdens zijn verzoek enkele maanden na het huwelijk niets verteld heeft over de bedreigingen, verklaart hij "We hebben het veel te licht opgenomen. Ik was ervan overtuigd dat dit iets was wat opgelost raakte binnen de familie." Gevraagd hoe hij dat heeft proberen op te lossen, verklaart uw vader zijn ooms gestuurd te hebben. Gevraagd naar de reden dat zijn ooms tot 4 jaar na het huwelijk gewacht hebben om met de familie van uw moeder te gaan praten, verklaart hij dat er "gewoon enkel bedreiging en belediging" was, maar dat ze nu geweld gebruiken, zonder dat hij een verklaring geeft waarom er pas na 4 jaar een gesprek tussen beide families plaats had. Daarenboven legt uw vader tegenstrijdige verklaringen af over de reden dat zijn familie pas in december 2020 met de familie van uw moeder ging praten. Eerst verklaart uw vader immers dat zijn ooms bang waren en niet durfden te gaan praten, om even later te verklaren dat "iedereen druk bezig was" (notities CGVS, p. 22), zonder dat hij kan uitleggen waarom geen andere personen dan een gesprek zijn aangegaan met zijn schoonfamilie. Bovendien legde uw vader in het kader van zijn vijfde verzoek geen verklaringen af aangaande dit gesprek tussen zijn ooms en de familie van uw moeder (Verklaring Volgend Verzoek dd. 23/02/2021 van S.M.S. (O.V.-nr. (...)) – nr. CGVS (...)/W, vragen 13-23).

De geloofwaardigheid van de door uw ouders geuite vrees wordt verder aangetast doordat uw vader uitermate weinig interesse toont in de familie van uw moeder en uitermate weinig weet over de ex-man van uw moeder, nochtans de persoon die zowel hem als uw moeder bedreigt (notities CGVS, p. 25-28). Immers, uw vader kent de naam van deze persoon niet, weet niet hoelang uw moeder gehuwd was met deze man en weet niet waar hij gestationeerd is als lid van de veiligheidstroepen. Bovendien weet uw vader niet of uw moeder nog contact heeft met iemand in Somalië, omdat "je moeilijk de hele tijd naast haar kan staan om te kijken." Gevraagd waarom uw ouders niet met elkaar praten over de bedreigingen, verklaart uw vader dat uw moeder al veel problemen heeft en dat zij beiden angstig zijn. Ook uw moeder toont weinig interesse in de gebeurtenissen in Somalië, zo weet zij niet waar de tante van uw vader en zijn zoon heen gevlucht zijn na de aanval op hun woning (notities CGVS, p. 11-12) en kent zij de naam van deze tante niet (notities CGVS, p. 7 + p. 12). Uw ouders tonen weinig interesse in de problemen die aan de grondslag liggen van hun vrees voor vervolging uwentwege in Somalië.

Bovendien konden er reeds in het kader van het eerste verzoek van uw moeder vragen gesteld worden bij de beweerde activiteiten voor de Somalische autoriteiten van haar voormalige echtgenoot (beslissing toegevoegd in uw administratieve dossier). In het kader van de huidige procedure verklaart uw moeder daarenboven dat haar ex-man al militair was op het moment van hun huwelijk (notities CGVS, p. 9), terwijl zij in het kader van haar eerste verzoek voor het CGVS verklaarde dat deze man niets deed, werkloos was op het moment van het huwelijk in januari 2014 (notities CGVS moeder, p. 12-13 + p. 16) en dat hij in juni 2015 bij het leger ging (notities CGVS moeder, p. 17). Dit tast de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders aangaande de bedreigingen door de ex-man van uw moeder nog verder aan.

Uw vader gevraagd naar de contacten tussen hem en zijn zoon H. gedurende het laatste jaar, verklaart uw vader dat zijn zoon hem alleen spreekt over de Koranschool waar hij les volgde (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat H. hem het afgelopen jaar nog allemaal gezegd heeft, legt uw vader verklaringen af aangaande het gebrek aan documenten en dat hij H. daardoor niet naar Europa kan halen. Gevraagd wat zijn tante hem gedurende het laatste jaar zoal verteld heeft, verklaart uw vader niet dat beide personen spreken over de problemen tussen beide families, hoewel hij verklaart stress te hebben door de problemen met de ex-man van zijn vrouw. Het is echter niet aannemelijk dat uw vader met zijn tante of zijn zoon niet zou gesproken hebben over de aanval op de woning. Bovendien blijkt uit de diverse volgende verzoeken van uw beide ouders niet dat zij met hun familie praten over de problemen die aan de grondslag liggen van hun verzoek tot internationale bescherming uwentwege (zie supra).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van uw ouders met betrekking tot de problemen tussen de families van uw ouders.

Aangaande een door uw ouders aangehaalde vrees voor Al Shabaab (notities CGVS, p. 13-14 + p. 27-28) wordt opgemerkt dat het CGVS hieromtrent reeds in het kader van de vorige verzoeken van uw ouders besloot dat deze vrees puur hypothetisch is (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Uw ouders blijven wederom zeer vaag en weten geen persoonlijke vrees uwentwege aannemelijk te maken.

Uw moeder legt een attest van een psychologische opvolging (dd. 27/03/2021) neer. De psycholoog verklaart dat uw moeder een verhoogde psychologische kwetsbaarheid vertoont en dat zij psychisch zwaar lijdt en angsten heeft omtrent de toekomst van haar kinderen. De psycholoog stelt verder dat uw moeder niet alleen psychologische hulp vraagt, maar ook hulp omtrent het dagelijkse leven in het opvangcentrum. Verder stelt de psycholoog dat uw moeder haar land ontvlucht is omwille van doodsb bedreigingen – welke reeds in het kader van haar eerste verzoek als niet geloofwaardig werden bevonden – en dat zij actueel niet kan terugkeren omdat haar huwelijk met uw vader niet aanvaard wordt omwille van etnische redenen. Dit gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van uw beide ouders. Uit het advies blijkt dat uw moeder psychologische problemen heeft, maar het behoort niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. Het attest bevestigt dat zij psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.

Het door uw ouders neergelegde uittreksel uit het Duitse geboorteregister kan het voorgaande niet wijzigen."

In de bestreden beslissingen in hoofde van de andere verzoekers werd inhoudelijk een identieke motivering opgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers' persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoekers' vader afkomstig is uit Mogadishu en dat in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van hun moeder werd geoordeeld dat zij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Mogadishu. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers' nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoekers in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers' betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissingen.

De Raad merkt op dat de door verzoekers toegevoegde informatie, voor zover deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Waar het verzoekschrift het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en Nederland citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoekers, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming. De vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers' verzoeken om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met hun persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Zij voeren geen andere redenen aan waarom zij niet kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP